

Tivon Israel
Chamber Choir

המקהלה הקאמרית
הישראלית - טבעון

info@TivonChoir.org
www.TivonChoir.org

עמותה רשומה מס' 580103323

קריית טבעון
טל: 04-8720606 נייד 054-7872702

המקהלה הקאמרית הישראלית טבעון

בקונצרט נלסון

מנצח: דור מגן
סופרן: תום בן ישי
אלט: ניצן אלון
טנור: דניאל פורטנוי
בס: אלכסיי קונוניקוב
עוגב: עירית שומן
נגנים: הרכב בניהולו של ולדימיר שמולנסון

בתוכנית:

יוזף היידן
ריינברגר
ברוקנר

מיסת נלסון
סטאבט מאטר
Locus Iste

מיסת נלסון

יוזף היידן (1732 – 1809)

מיסה באנגוסטיס (Missa in angustiis) (מיסה לזמנים בעייתיים), הידועה בכינויה מיסת נלסון (Hob. XXII/11) היא מיסה מאת המלחין האוסטרי יוזף היידן. זוהי אחת משש המיסות שנכתבו לקראת סוף חייו ונחשבות לשיאה של יצירת המוזיקה הליטורגית של היידן.

הביוגרף רובינס לנדון, כתב כי מיסה זו "היא ללא ספק היצירה הגדולה ביותר של היידן". המיסה, שנכתבה בשנת 1798, היא אחת משש המיסות המאוחרות שכתב היידן עבור משפחת אסטררהאזי לאחר הפסקה קצרה, שבמהלכה עוכבה המוזיקה הכנסייתית המורכבת על ידי הרפורמות של ג'וזפיניאן בשנות ה-80 של המאה ה-19. יצירות הקודש המאוחרות של היידן נחשבות ליצירות מופת, שהושפעו מחוויית הסימפוניות הלונדוניות שלו. הם מדגישים את הסולנים ואת המקהלה תוך מתן אפשרות לתזמורת למלא תפקיד בולט. בשל חוסר יציבות פוליטית ופיננסית בתקופה זו בהיסטוריה האירופית, פטרונו של היידן, ניקולאוס השני, ביטל את הפלדהרמוניה, או שמיניית להקת כלי נשיפה, וזאת זמן קצר לפני שהיידן כתב את המיסה באנגוסטיס. היידן נותר אפוא עם תזמורת "אפלה" המורכבת ממיתרים, חצוצרות, טימפני ועוגב. עורכים ומעבדים מאוחרים יותר הוסיפו את מה שנראה להם כחלקי כלי נשיפה מעץ, אך הפסקול המקורי הפך שוב לבחירה המקובלת בביצועים מודרניים.

אף על פי שהמוניטין של היידן היה בשיאו בשנת 1798, כאשר כתב את המיסה הזו, עולמו היה כמרקחה. נפוליאון ניצח בארבעה קרבות גדולים עם אוסטריה בתוך פחות משנה. שנה קודם לכן, בתחילת 1797, חצו צבאותיו את האלפים ואיימו על וינה עצמה. במאי 1798 פלש נפוליאון למצרים כדי להרוס את נתיבי הסחר של בריטניה למזרח.

קיץ 1798 היה אפוא תקופה מפחידה עבור אוסטריה, וכאשר סיים היידן את המיסה הזאת, שמה בקטלוג יצירותיו, היה Missa in angustiis (מיסה לזמנים קשים). מה שהיידן לא ידע כשכתב את המיסה, אבל מה שהוא והקהל שלו שמעו (אולי ב-15 בספטמבר, יום ההופעה הראשונה), הוא שב-1 באוגוסט נחל נפוליאון תבוסה מדהימה בקרב הנילוס על ידי כוחות בריטיים בפיקודו של אדמירל הורשיו נלסון. בגלל צירוף מקרים זה, המיסה רכשה בהדרגה את הכינוי לורד נלסון מס. התואר הפך לבלתי ניתן למחיקה כאשר בשנת 1800 ביקר הלורד נלסון עצמו בארמון אסטררהאזי, מלווה בפילגש הבריטית שלו, לידי המילטון, וייתכן ששמע את המיסה שבוצעה על ידי היידן עצמו ונפגש זמן קצר לאחר מכן. ייתכן ששמו המקורי של היידן נבע גם ממחלה ותשישות בתקופה זו, שבאו בעקבות פיקוחו על ההצגות הראשונות של "הבריאה", שהושלמו כמה חודשים קודם לכן. במילים פשוטות יותר, ייתכן שהוא נבע מהאתגר של הלחנה ללא המכשור הרצוי.

סביר מאוד שהמיסה נערכה לכבוד נלסון במהלך ביקורו, יחד עם קנטטה קצרה, קווים מקרב הנילוס, שהיידן הלחין עבור לידי המילטון. על פי הדיווחים, נלסון והיידן התיידדו. כמה דיווחים אומרים שהאדמירל הגיבור נתן להיידן שעון זהב תמורת העט שהשתמש בו כדי להלחין את הקנטטה של לידי המילטון.

תבוסתו של נפוליאון שינתה את האופן שבו נשמעה המיסה מאז ואילך. הפתיחה המאיימת שהובילה לדרמה שבאה לאחר מכן הפכה לתיאור של סכנה ותסיסה שהודחקה על ידי ניצחון מנצח.

תפקידי הסולו של שניים מהרביעייה הקולית הם וירטואוזיים: קו הבס נכתב אולי עבור כריסטיאן שפכט המוכשר, וקו הסופרן, התובעני עוד יותר, יכול היה להיכתב עבור ברברה פילהופר או תרזה גסמן. הצגת הבכורה של היצירה בוצעה ב-23 בספטמבר 1798 בכנסיית הקהילה העירונית (כיום קתדרלה), שינוי מקום של הרגע האחרון מכנסיית ברגקירכה באייזנשטדט.

הטקסט, ששונה מעט, לקוח מהמיסה הלטינית של הכנסייה הקתולית. הוא מורכב משישה פרקים. אורך היצירה כ-40 דקות.

1. Kyrie, Allegro moderato, D minor, 3/4 (soprano solo)
2. Gloria, Allegro, D major, common time (soli soprano, alto, tenor, bass [SATB])
Qui tollis, *Andante con moto*, B-flat major, 3/4 (soli soprano, baritone)
Quoniam tu solus sanctus, *Allegro*, D major, common time (soli SATB)
3. Credo, Allegro con spirito, D major, alla breve
Et incarnatus est, Largo, G major, 3/4 (soli SATB)
Et resurrexit, Vivace, D major, common time (soprano solo)
4. Sanctus, *Adagio*, D major, common time
Pleni sunt coeli, *Allegro*, D major, 3/4
5. Benedictus, Allegretto, D minor, 2/4 (soli SATB)
Pleni sunt coeli, Allegro, Allegro, D major, 3/4 (soli SATB)
6. Agnus Dei, Adagio, G major, 3/4 (soli SATB)
Dona nobis pacem, Vivace, D major, common time (soli SATB)

סטאבט מאטר (עמדה האם)**Stabat Mater op.138**

י.ג. ריינברגר (1839 – 1901)

יוזף גבריאל ריינברגר היה בעל קריירה בלתי רגילה של כתיבת קרוב ל-200 יצירות ב-45 שנות עבודה. נולד בליכטנשטיין אך חי רוב ימיו במינכן, תחילה כסטודנט ואחר-כך כנגן וירטואוז באופרות. (הוא היה מעורה בפרמיירה של האופרה של ריכרד ואגנר "טריסטן ואיזולדה"), ולבסוף שימש כפרופ' לאורגן במשך 33 שנים בביה"ס המלכותי למוסיקה, ואשר אחד מתלמידיו המפורסמים היה אנגלברט הומפרדינק.

ריינברגר החל לנגן באורגן בגיל 7, בגיל 12 התקבל לאקדמיה למוסיקה במינכן, ובגיל 15 החל להיות מועסק כאורגניסט. את יצירתו הראשונה הלחין בגיל 20, בגיל 28 קיבל מינוי כפרופ' בביה"ס המלכותי למוסיקה ועסק גם בחקר מוסיקה עתיקה. ריינברגר הושפע רבות ממלחינים כמו שוברט, מנדלסון, שומאן, שופן וליסט.

תרומתו הנכבדת הנוספת היא למוסיקה הקולית ובעיקר למוסיקה הדתית: מספר מיסות, רקוויאם ושני Stabat Mater". הנסיבות שהובילו לכתיבתה של היצירה המושמעת היום הן מעניינות: מתחילת 1870 סבל ריינברגר מפצע שלא נרפא בידו הימנית. בתחילת 1884 נדר נדר שאם הפצע ירפא הוא ילחין יצירה כזאת, ואכן הפצע הגליד ובקיץ 1884 הוא חיבר את היצירה המושמעת בקונצרט היום, ואשר בוצעה ב-1885 בכנסייה במינכן. היצירה כולה מביעה דרך המלים והמוסיקה את רגשותיו האישיים של ריינברגר, את סבלו האישי ואת אמונתו באלוהים אשר יעזור לו במרפא – תקווה לגאולה תוך קבלת סבל.

ליצירה ארבעה פרקים:

1. "Stabat Mater dolorosa"	Andante molto	בצורה האם עמדה
2. "Quis est hom qui non fleret"	Molto lento	מי האיש שלא בוכה?
3. "Eja mater fons amoris"	Con moto	אמא היא מקור האהבה
4. "Virgo virginum preclara"	Maestoso	הבתולה המפורסמת

Locus Iste

אנטון ברוקנר (1824-1896)

אנטון ברוקנר נולד באוסטריה לאב מנהל בית ספר ונגן עוגב, שהיה מורו הראשון למוזיקה. הוא למד במנזר האוגוסטיני בסנט פלוריאן והיה לנגן העוגב במקום בשנת 1851. כבר בתקופת לימודיו בסנט פלוריאן כתב ברוקנר כמה יצירות, הגדולה מביניהן היא הרקוויאם שלו, שהולחן לזכר ידידו פרנץ זיילר. גאוניותו של ברוקנר, שלא כזו של ילד הפלא מוצרט ועוד רבים אחרים, לא התגלתה עד שהגיע לאמצע העשור הרביעי לחייו. יתרה מזו, כדי להתקבל על הקהל הרחב ולזכות בתהילה היה עליו להגיע לשנות ה-60 שלו.

Locus iste - באנגלית WAB 23, This place, הוא מוטט קדוש שחיבר ברוקנר בשנת 1869. הטקסט הוא Locus iste - הלטיני לחגיגה שנתית של חנוכת כנסייה. ההתחלה, Locus iste a Deo factus est, מתורגמת ל"המקום הזה נוצר על ידי אלוהים". ברוקנר הגדיר אותו לארבעה קולות ללא ליווי, המיועדים לחנוכת ה-Votivkapelle (קפלת הקול) בקתדרלה החדשה בלינץ, אוסטריה, שם ברוקנר היה נגן עוגב בקתדרלה. זה היה המוטט הראשון שברוקנר הלחין בווינה. הוא פורסם ב-1886, יחד עם עוד שלושה מוטטים הדרגתיים. כחיבור ללא קושי טכני ברור, הוא בוצע על ידי מקהלות כנסייה ועל ידי אנשי מקצוע, לעתים קרובות כדי לחגוג חנוכת כנסייה.

*Locus iste a Deo factus est,
inaestimabile sacramentum,
irreprehensibilis est.*

This place was made by God,
a priceless sacrament;
it is without reproach.

נולד בירושלים, דור הוא המנהל המוסיקלי והמנצח של המקהלה הקאמרית של אורטוריו ירושלים והמקהלה הקאמרית טבעון. דור היה המנהל המוסיקלי והמנצח הראשי של מקהלת אורטוריו ירושלים בשנים 2019-2021 ושל מקהלת אנימוזי של תיכון האקדמיה בשנים 2016-2019.

למד כינור אצל רשי לבאות, אבי אברמוביץ' ואורה שירן, וטרומבון אצל אלי אהרוני ומיטשל רוס. למד ניצוח אצל ד"ר יבגני צירלין, ואחר כך באקדמיה בירושלים אצל פרופ' אבנר בירון ופרופ' סטנלי ספרבר. היה חבר בפרויקט תדרים של אנסמבל מיתר, וניצח על האנסמבל בקונצרטים ובכיתות אמן עם המנצח פייר אנדרה ואלאד.

ניצח על בכורות לאופרות "פירמוס ותסבי" של ישראל שרון, ו"אלברט" של משה זורמן, שתיהן במסגרת סדנת האופרה IMVAJ. ניצח על הבכורה לאופרה ASD מאת שרית שלי במסגרת חג המוסיקה הישראלית. ב-2017 השתתף כמנצח בפסטיבל הבינלאומי למוסיקה קאמרית בירושלים, שם שיתף פעולה עם אמנים כפרנץ הלמרסון, נבוקו אימאי, עינב ירדן וחמישיית תל אביב

תום בן ישי - סופרן

ילדת חיפה. תום היא בוגרת "מיתר" אופרה סטודיו, תכנית הכשרה מטעם האופרה הישראלית בתל אביב ובוגרת האקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים. כמו כן, תום היא בוגרת פרויקט "תדרים", תכנית הכשרה לביצוע מוסיקה בת זמננו לזמרים צעירים מטעם אנסמבל מיתר.

את לימודי המוסיקה החלה כנגנית פסנתר והמשיכה בכיתת פיתוח הקול בקונסרבטוריון דוניה ויצמן בחיפה. למדה במגמות המוסיקה של בית הספר לאמנויות "רעות" וכן במרכז חינוך ליו-בק. בין השנים 2011-2013 שירתה בצבא כמוסיקאית מצטיינת. תום היא זוכת מלגות קרן תרבות אמריקה-ישראל, קרן רונן, קרן רבינוביץ', קרן אלי לאון וקרן תרבות חיפה. הופיעה עם תזמורת רבות: הפילהרמונית הישראלית, הקאמרטה הישראלית, הבארוקה, הבארוק ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, הקאמרית הקיבוצית, אנסמבל מיתר ואנסמבל המאה ה-21. תום מקיימת בקביעות רסיטלים ברחבי הארץ, הכוללים את מיטב השירים האמנותיים העבריים, רסיטל המתמקד בשירת נשים-משוררות ומלחינות, ותוכניות מגוונות. זכתה בתחרויות שירה בארץ וכן השתתפה בתחרות הבין לאומית ע"ש צ'סטי אוסטריה לביצוע מוסיקה עתיקה, ואף הגיעה לשלב חצי הגמר בתחרות הבין לאומית 2021 Belvedere.

תום שרה כיום באנסמבל הקולי הישראלי ובאנסמבל ססיליה, אנסמבל סולני המתמקד ביצירות בנות זמננו א-קפלה ללא ניצוח. עבדה עם טובי המנצחים בארץ ובעולם, כמו כן בצמוד למלחינים ישראלים רבים, לעיתים לקראת השמעת בכורה של יצירתם. בין תפקידיה האופראיים האחרונים, גבירה (חליל הקסם מאת מוצרט), אדלה (בית ברנרדה אלבה מאת אבירם פרייברג) גספרו (הפיראטים מאת סטורצ'ה), הגרלאלה (אמהות מאת דודי זבה), סרפטה (la Finta Giardiniera מאת מוצרט), תרזה (la Sonnambula מאת בליני), קונסטנס (les Dialogues des Carmelites מאת פולנק) ועוד.

ניצן אלון - אלט

זוכת מלגת "חבס" למוסיקאים צעירים מבטיחים, זוכת מלגת IVAI וזוכת המקום השלישי בתחרות הלידר ע"ש צ'ארלס שניידר. למדה באקדמיה למוסיקה בירושלים ובאקדמיה למוסיקה בלייפציג, גרמניה. הופיעה כסולנית בקונצרטים בארץ ובחו"ל, עם תזמורת רבות, ביניהן התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת ראשון לציון, התזמורת הסימפונית ירושלים ועוד, תחת שרביטם של מאסטרו אנדרס מוסטון, מאסטרו דניאל כהן, מאסטרו יוסטו פראנץ, מאסטרו רודיגר בון, מאסטרו ג'יימס ג'אד, מאסטרו סטנלי ספרבר ואחרים.

השתתפה בהפקות אופרה שונות בין היתר שרה את תפקיד הוורד בבכורת האופרה "L'absence" מאת שרה נמצוב, בביאנלה 2012, במינכן, גרמניה; את תפקיד קורנליה באופרה "וליוס קיסר" מאת הנדל; ואת תפקיד המכשפה באופרה "דידו ואניאס" מאת פרסל, על במת האופרה הישראלית.

הייתה חברה ב"מיתר" אופרה סטודיו של האופרה הישראלית, שם הרפרטואר שלה כלל את תפקיד הנסיך אורלופסקי ("העטלף", שטראוס), הרזנת צ'פרנו ("ריגולטו", ורדי), ובין היתר גם את תפקידי המכשפה ("הנזל וגרטל", הומפרדינק), מרצלינה ("נישואי פיגארו", מוצרט), גבירה שלישית ("חליל הקסם", מוצרט) ועוד.

בעונה זו תשיר ניצן בסדרות קונצרטים שונות, בין היתר את ה"מיסה החגיגית הקטנה" מאת רוסיני ויצירות מאת באך.

אלכסיי קונוניקוב - בס

נולד ב-1972 ברוסיה. לאחר עלייתו ארצה בשנת 1992 המשיך בלימודי זמרה בהדרכת ביביאנה גולדנטל באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים והשתלם בשעורים פרטיים ובכיתות-אמן אצל תמרה קאזאשווילי, לובה קזארנובסקיה, מרק אוסולד, ביל וודרוף, פטה בורצ'ולדזה ועוד. השתתף בקונצרטי גאלה של כיתות-אמן של מטרופוליטן אופרה בניו יורק, בהם ביצע מיצירות מוצרט, מהלר, ורדי ורחמיניוב. הופיע בישראל בערים שונות בקונצרטים בהם שר אריות מתוך אופרות מאת ורדי, בריטן, פוצ'יני, מוצרט, רחמיניוב, דוניצטי ועוד, שירים ורומנסות רבים. קונוניקוב הופיע בפסטיבלים של אבו גוש, בהם ביצע אריות מתוך "דון ג'ובאני" (מוצרט), "פליאצי" (לאונקאבאלו), "כרמן" (ביזה), "ג'אני סקיקי" (פוצ'יני), "ריגולטו" (ורדי) ועוד. מרבה לשיר מיסות ואורטוריות. שר פרויקטים עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית. משנת 2005 סולן של האופרה הישראלית החדשה. במהלך הקריירה שלו הופיע תחת ניצוחם של מנצחים רבים וביניהם אשר פיש, ולדימיר יורובסקי, פרידריך שזלן, זובין מטהא, חנה צור, רון זרחי, עמוס טלמון, מרקו זמבלי, אלכס וסרמן, אביב רון, מיכאל שני, סרגיי סטדלר, דניאל עינבל, ישי שטקלר.

אלכסיי קונוניקוב הוא זוכה מלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל לשנות 03-2002 והוזמן לשיר בפסטיבל זמרי האופרה הישראלית

ליד החובות. סטודנט לתואר שני באקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים בכיתתם של מר ג'פרי פרנסיס ומר דוד זבה. זמר קבוע ב"אנסמבל הקולי הישראלי" בניצוחו של יובל בן עוזר. שר כסולן בפסטיבל אבו-גוש עם מקהלות שונות, בניהן מקהלת "הקיבוץ הארצי" בניצוחו של יובל בן עוזר, ומקהלת "שחר" בניצוחה של גילה בריל. בוגר בית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת ת"א בכיתתם של הגב' אפרת בן-נון והגב' ראיה טרייביץ'. מלגאי קרן התרבות אמריקה-ישראל בזמרה קלאסית בשנים 2018-19. שירת בצה"ל במעמד "מוזיקאי מצטיין" בזמרה.

עירית שומן – עוגב

בוגרת האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בת"א, במגמת הנגינה על פסנתר אצל פרופ' יונתן זק. סיימה בהצטיינות התמחות בניצוח מקהלות בסמינר לוינסקי בת"א, אצל הגב' רחל כוכבי. בנוסף, עירית גם בעלת תואר ראשון ושני בעבודה סוציאלית קלינית מאוניברסיטת חיפה ובוגרת בית הספר לפסיכותרפיה באורינטציה פסיכואנליטית באוניברסיטת חיפה.

עירית מילאה תפקידי פסנתרנית מלווה בחזרות ובקונצרטים של גופים שונים, בהם המקהלה הקאמרית של טבעון ומקהלת רקפת, בהופעותיהן בארץ ובחו"ל. את המקהלה הקאמרית של טבעון היא מלווה משנת 1994. בביקורת בעיתונות על ביצוע המיסה החגיגית הקטנה של רוסיני נכתב עליה: "התפקיד העיקרי של הליווי נפל בחלקה של הפסנתרנית עירית שומן, שהוכיחה את הוורטואוזיות שלה ואת רגישותה המוסיקלית".

הרכב נגנים בניהולו של ולדימיר שמולנסון

ולדימיר שמולנסון עלה לישראל ב 1991. קיבל השכלה מוסיקלית במוסקבה, אסטרן ונובוסיבירסק. עבד ב"אופרה ישראלית החדשה" כווילן ומשנת 1996 כנר בתזמורת סימפונית חיפה, מנהל ומנגן מוסיקה קאמרית בהרכבים שונים. מנגן בקבוצת כינורות ראשונים בתזמורת הסימפונית חיפה.

הרכב הנגנים כולל קשתנים וחצוצרן, כולם נגנים בתזמורת הסימפונית חיפה. מילן טודורוביץ - כינור ראשון, אלכסנדר גורביץ - כינור שני, ולדימיר שמולנסון - וויולה, לב מטיוקוב - צ'לו, אנדריי כץ - קונטרבס, דניס שוורץ - חצוצרה.

המקהלה הקאמרית הישראלית - טבעון

המקהלה הקאמרית הישראלית - טבעון נוסדה בשנת 1974 ומונה כ-35 זמרים, אנשי טבעון והסביבה. רפרטואר המקהלה כולל יצירות א-קפלה ויצירות אורטוריות מתקופות הרנסנס, הבארוק, הקלאסית והרומנטית, לרבות מוזיקה בת זמננו, שירי עמים ומוזיקה ישראלית לרבות יצירות שנכתבו במיוחד עבורה על ידי המלחינים גיל שוחט, דב כרמל וערן דינור. המקהלה מופיעה שנים רבות דרך קבע בקהילה וברחבי הארץ ומייצגת את ישראל בחו"ל. המקהלה הופיעה בפסטיבלים רבים ברחבי הארץ, בטלוויזיה הישראלית ב-1993, בזמירות בירושלים ובעכו, לרבות פסטיבל אבו-גוש במשך 9 עונות, פסטיבל החג של החגים ועוד. בנוסף, הופיעה המקהלה במדינות אירופה, בספרד, בריטניה, צרפת, איטליה, גרמניה, הולנד, פולין ופינלנד בפסטיבלים ואירועים שונים, וביצעה, תוך שיתוף פעולה עם מקהלות ותזמורות מקומיות, מגוון יצירות בקונצרטים שחלקם הוקלטו לרדיו ולטלוויזיה המקומיים. בהופעותיה בארץ שיתפה המקהלה פעולה עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית חיפה, הסינפוניטה של באר שבע, ואחרות.

בינואר 2014 לרגל יום השואה הבין-לאומי, הוזמנה המקהלה לגרמניה ולשווייץ והופיעה יחד עם מקהלת "זמיר" מביירוויט, גרמניה ו"המקהלה הקאמרית אורטוריו ירושלים", בשיתוף תזמורת הרדיו הגרמני בארמון האומות המאוחדות שבז'נבה, שווייץ, בטקס יום השואה הבינלאומי.

המקהלה ביצעה מספר פרויקטים בינלאומיים בשיתוף עם תזמורות ומקהלות שונות. ביניהן נציין את תזמורת ה"קאמרטה אקדמיקה" מפרייבורג עם "סטאבט מאטר" מאת דבז'אק, והאורטוריה "אליהו" מאת מנדלסון. פרויקטים אלו בוצעו בחו"ל ובארץ. בשנת 2019 פרשה לגמלאות המנצחת מזה 25 שנה יעל וגנר, ובמקומה התייצב למשימה המכובדת - איתי ברקוביץ. בשנת 2020, שנת הקורונה, המשיכה המקהלה בפעילות ככל הניתן בין הסגרים. שנת 2021 סימלה את החזרה לפעילות מלאה, תחילה בתוכנית "אהבה וגורל", בתוכנית "גלוריה" ובתוכנית "כיסופים". לאחר שלוש שנות ניצוח על המקהלה, איתי ברקוביץ ממשיך בדרכו המוזיקלית ואת שרביט הניצוח נטל דור מגן. התוכנית הראשונה עם דור הייתה "באווריה צרפתית" בדצמבר 2022.

בואו לשיר,

המקהלה הקאמרית טבעון פותחת שורותיה לזמרות וזמרים בכל הקולות. אנו שרים יצירות קלאסיות, וכן שירים ישראליים ושירי עמים. החזרות מתקיימות בימי ד' בערב, בקריית טבעון. לפרטים התקשרו 052-8513537